

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

31. Dies Maii. Latet ultimus dies, ut observentur omnes dies. S. August. I.
Hom. 50.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

Majus.

Tessera.

413

persequi, mihi fixum esse inexplicabili te amoris nexu complecti: si tibi deliberatum est me damnare, mihi quoque deliberatum esse, millies ante mortem oppetere, quam semel post hac te offendere. Unum à te peto, & hoc requiro, videlicet, quocumque in loco me esse juleris, sive in cælo, sive in terra, sive in ultimis infernorum finibus, ut te amem, honorem, laudem, cui uni debetur omnis laus, honor, amor. Cum hoc proposito, ne denuò pecces, time; nam ubi non est Dei timor, ibi est animi livor.

Debet adesse timor, maculet ne pectora livor.

31. DIES MAII.

Latet ultimus dies, ut observentur omnes dies. *S. August. l. Hom. 50.*

Tempus I.
benè im-
penden-
dum.

Pervenimus ad hujus mensis omega, sive ultimum diem. Sic tacitis mensibus paulatim senescimus, & ad vitæ metam, non eundo accedimus, sed properando currimus. Sic transeunt dies salutis, donec elucescat ultimus dies, qui fortè erit unus è diebus futuri mensis. Qui ne forsan te improvisò occupet imparatum, hæc pauca cum otio, utinam cum animæ emolumento, expendere. Tanta hîc futurorum in domo æternitatis est hominum ignorantia, ut docuerit D. Petrus S. Clementem; *(a) Mundum hunc esse domum fumo plenam*, quo prorsus arcentur oculi ab iis, quæ intus, & fo-

(a) *Clem. Rom. in Epist.*

& foris geruntur : unde homines omnes tantâ capti sunt præsentium , juxta ac futurorum ignoracione, ut caduca æternis, ac humilitatem , imò nihilum rerum inanium , æternitati rerum perennium exitiabili sententiâ præferant. Sic ut censeant exilium hoc patriam, carcerem regnum; humanæ prudentiæ caliginem, lucem, ac splendorem; peregrinantium stationes, locum quietis : denique malum bonum, & bonum malû pronuntient. Quæramus utili curiositate, quod olim Hebræi in deserto, de Manna, quod dum legerent, tunderent, coquerent, ederent, interrogabant tamen: *Quid est hoc ?* Sic nos inquiramus, de hisce opibus, quibus accumulandis noctes, diesque studemus: de dignitatibus, ob quas tot pericula adimus; de honorum inaniis, quorum ambitu rumpimur: de voluptatibus, quibus heu! salutem utriusque hominis immolamus; de bonis denique his, ob quæ tot facimus, & patimur mala; quid tandem ea? cur tantilla, nobis sint tanti? quid in se contineant tot desideriiis, suspiriis, lachrymis, vigiliis, studiis dignum?

II. Aperi oculos, ut videas immensum illud, quod inter-jacet cælestia inter, & terrena, caduca, & æterna, humana, & divina discrimen. Si enim noveris in usura labilium, æterna spectare, tum demum temporariis ex rebus sempiterna lucra; immensa ex levibus, ex morientibus, & fluxis immortalia referes. Mittamus colorem, eluamus fucum, detrahamus larvam, seponamus stulta stultissimorum judicia: subeamus intrò in rerum recessus; & certo certius, reperiemus sola ea, quæ sunt supra Solem, æterna esse, ac immortalia, alia omnia infra limam, in-

star

Majus.

Tessera.

415

Star lunæ esse instabilia, brevia, evanida, nec plusquam ephemera. Discutiamus hanc nubem, si possumus, & reducto velo, discrimen bonorum, & malorum, expendamus, nostrasque cogitationes ad futura, quæ expectamus, hoc est, ad vastissimam æternitatem præmittamus: ut secuturi mensis tempus, quo festinamus ad domum æternitatis, consideremus. Ponamus nobis ob oculos sempiterna illa, quæ perituris, & vilibus permutamus, veluti olim Agrippina Neroni filio, tantumdem auri in abaco posuit, quantum dono uno temerè perfuderat, ut inspecta coram insolentia muneris, juvenem prodigum castigaret. Animadvertamus, quid sit æternitas, quam puncto temporis decoquimus, est absque fundo immensus oceanus, sine luce abyssus, sine exitu labyrinthus, sine futuro, & præterito status, circulus, cujus medium ubique, ambitus nusquam est: semper novus, nunquam vertens annus: denique illud, quod nunquam potest comprehendi, quod semper debet timeri.

III. Ex mente Gregorii Nazianzeni, (a) *Æternitas, nec tempus, nec pars temporis est.* Nam tempus effluit, Æternitas mole suâ stat, & quibus primùm tormentis damnata mens inferos subit, iis æquè vivacibus, ac novis post annorum centies centena millia excrucienda est. Contrà, eâdem serie temporum tam immensâ, beatæ in cælis animæ nihil decessurum est ex felicibus gaudiis, quibus illic principio frui capit. Trahit enim secum præcedens tempus assuetudinem, qua uti dolorum, ita & bonorum decrescit sensus: æternitas verò semper una, semper ejusdem

quasi

(a) *Orat. 38. de Christ. Nativ.*

quasi novi, & integri sensus. Habet nonnullum dolor ex varietate solatium, videtur pœnas, illarum mutatio lenire, aliquod ægrotus, aliquod equuleo detentus, in altero latere levamen invenit: semper idem est, sibi que similis æternus dolor, & quam in partem sui supplicii incubuerit damnatus semel, in eam jacebit semper. Hæc ergo æqualitas suppliciorum, eadem semper mole, & atrocitate miseros prementium, quàm intoleranda futura est? Crescum suis progressibus omnia; suis ad summum cum venerint decessionibus minuuntur, dies nempe, maria, flumina, tempestates: sunt extra hanc legem damnatorum pœnæ: & quinque ab hinc annorum millibus fratricidam Cain nihilo minus lacerant, quam cum recens in illas missus est. Cave ergo eò descendas, quia

Acrius est felle heri, pœnam sentire gehenna.

